

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

28 листопада 2011 року

м. Київ

Верховний Суд України у складі:

головуючого Гусака М.Б.,

суддів: Балюка М.І., Барбари В.П., Берднік І.С., Глоса Л.Ф., Гошовської Т.В., Григор'євої Л.І., Гуля В.С., Гуменюка В.І., Ємця А.А., Жайворонок Т.Є., Заголдного В.В., Кліменко М.Р., Ковтюк Є.І., Колесника П.І., Короткевича М.Є., Косарева В.І., Кривенди О.В., Кузьменко О.Т., Лященко Н.П., Маринченка В.Л., Онопенка В.В., Панталієнка П.В., Патрюка М.В., Пивовара В.Ф., Потільчака О.І., Пошви Б.М., Прокопенка О.Б., Редьки А.І., Сеніна Ю.Л., Скотаря А.М., Таран Т.С., Терлецького О.О., Тітова Ю.Г., Шицького І.Б., Школярова В.Ф., –

розглянувши у порядку письмового провадження справу за позовом ОСОБА_1 до Київської міської державної адміністрації (далі – КМДА) про визнання дій протиправними та зобов'язання скасувати рішення,

в с т а н о в и в:

У січні 2007 року ОСОБА_1 звернувся до суду з позовом, у якому просив визнати неправомірними дії КМДА щодо зміни тарифів на комунальні послуги та зобов'язати відповідача скасувати свої рішення про підвищення з 1 грудня 2006 року цих тарифів.

На обґрунтування позову ОСОБА_1 послався на те, що зазначені дії та рішення не ґрунтуються на нормах чинного законодавства.

Шевченківський районний суд м. Києва постановою від 30 липня 2007 року в задоволенні позову відмовив.

При цьому цей суд дійшов висновку про недоведеність ОСОБА_1 у межах заявлених ним вимог неправомірності дій відповідача.

Київський апеляційний адміністративний суд постановою від 14 січня 2009 року, залишеною без змін ухвалою Вищого адміністративного суду України від 29 березня 2011 року, рішення суду першої інстанції скасував, позов задовольнив частково: визнав дії КМДА при зміні тарифів на комунальні послуги з 1 грудня 2006 року такими, що порушують вимоги підпунктів 1, 6 частини першої статті 6, пункту 2 частини першої статті 20, підпунктів 3 – 5, 7 частини першої статті 30, частин 2, 3 статті 31, частини п'ятої статті 32 Закону України від 24 червня 2004 року № 1875-IV “Про житлово-комунальні послуги”; скасував розпорядження КМДА від 30 травня 2007 року № 640, 642, 643.

Задовольняючи частково позовні вимоги, суд апеляційної інстанції, з думкою якого погодився суд касаційної інстанції, виходив із того, що спірні розпорядження КМДА не пройшли державної реєстрації та прийняті з порушенням вимог статті 58 Конституції України.

Публічне акціонерне товариство “Київенерго” звернулося до Вищого адміністративного суду України із заявою про перегляд судових рішень Верховним Судом України з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС), в якій просить скасувати ухвалу касаційного суду та направити справу на новий розгляд до цього суду.

Вищий адміністративний суд України ухвалою від 14 липня 2011 року допустив справу до провадження Верховного Суду України з підстав неоднакового застосування судом касаційної інстанції пункту 2 Указу Президента України від 3 жовтня 1992 року № 493/92 “Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади” (далі – Указ) та пунктів 1, 2 Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731 (далі – Положення).

Перевіривши наведені у заяві доводи, Верховний Суд України дійшов висновку про їх необґрунтованість.

Відповідно до абзацу першого пункту 1 Положення державна реєстрація нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, які виступають суб'єктами нормотворення, здійснюється відповідно до Указу.

За змістом пунктів 1, 2 зазначеного Указу нормативно-правові акти, які видаються органами виконавчої влади та які зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян, підлягають державній реєстрації. При цьому державну реєстрацію нормативно-правових актів КМДА здійснює Київське міське управління юстиції.

Також у Рішенні Конституційного Суду України від 25 грудня 2003 року № 21-рп/2003 зазначено, що КМДА є єдиним в організаційному відношенні органом, який виконує функції виконавчого органу Київської міської ради та паралельно функції місцевого органу виконавчої влади. З питань, віднесених до відання місцевого самоврядування, цей орган підзвітний і підконтрольний Київській міській раді, а з питань здійснення повноважень у сфері виконавчої влади — Кабінету Міністрів України.

Отже, у справі, що розглядається, Вищий адміністративний суд України правильно застосував норми матеріального права.

Згідно з частиною першою статті 244 КАС Верховний Суд України відмовляє у задоволенні заяви, якщо обставини, які стали підставою для перегляду

справи, не підтвердилися.

Керуючись статтями 241, 242, 244 Кодексу адміністративного судочинства України, Верховний Суд України

п о с т а н о в и в:

У задоволенні заяви публічного акціонерного товариства “Київенерго” відмовити.

Постанова є остаточною і оскарженню не підлягає, крім випадку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України.

Головуючий

М.Б. Гусак

Судді:

М.І. Балюк

В.П. Барбара

І.С. Берднік

Л.Ф. Глос

Т.В. Гошовська

Л.І. Григор’єва

В.С. Гуль

В.І. Гуменюк

А.А. Ємець

Т.Є.

Жайворонок

В.В. Заголдний

М.Р. Кліменко

Є.І. Ковтюк

П.І. Колесник

М.Є.

В.І. Косарєв

Короткевич

О.В. Кривенда

О.Т. Кузьменко

Н.П. Лященко

В.Л.

Маринченко

В.В. Онопенко

П.В.

М.В. Патрюк

Панталієнко

	В.Ф. Пивовар
О.І. Потильчак	Б.М. Пошва
О.Б.	А.І. Редька
Прокопенко	
Ю.Л. Сенін	А.М. Скотарь
Т.С. Таран	О.О.
	Терлецький
Ю.Г. Тітов	І.Б. Шицький
В.Ф. Школяров	